

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-15459
Otsuse kuupäev 18.01.2026
Komisjoni koosseis Maria Alajõe

Tarbija
Kaupleja Ilma pood OÜ (14980367)

Tarbija nõue Lepingust taganemine. Rahaline nõue 46,72 eurot.

Resolutsioon:

Rahuldada tarbija avaldus.

Kauplejal hüvitada tarbijale 46,72 eurot.

Asjaolud:

Tarbija ostis 06.10.2025 kaupleja e-poest erinevaid šampoone kogusummas 46,72 eurot. Kaup tuli tarbijale tarnida kaupleja poolt korraldatud viisil pärast tellimuse esitamist ja tasumist.

Tarbija avalduse kohaselt ei olnud kaup kokkulepitud aja jooksul tarbijale tarnitud. Tarbija pöördus 15.10.2025 kaupleja poole, et küsida teavet kauba tarne kohta. Kuna tarbija pöördumisele vastust ei järgnenud, saatis tarbija 22.10.2025 kauplejale täiendava kirja, milles teatas, et juhul kui kaup viivitatamatult ei tarnita, soovib ta müügilepingust taganeda ja ostusumma tagastamist.

Kaupleja tarbija kirjadele kirjalikult ei vastanud. Tarbija sõnul lubas kaupleja telefonikõnes 20.10.2025 probleemiga tegeleda, kuid ka pärast seda kaupa tarbijale ei tarnitud ega esitatud selgitusi tarne viibimise põhjuste kohta.

Tarbija esitas tarbijavaiidluste komisjonile avalduse, milles palub müügilepingust taganeda ning nõuab tasutud ostusumma 46,72 eurot tagastamist.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja ei ole tarbijavaiidluse menetluse käigus komisjonile seisukohti ega selgitusi esitanud ega tarbija väidetele vastanud.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon tutvus asjas esitatud materjalidega ja tuvastas, et poolte vahel sõlmitud leping vastab

tarbijalemüügi tunnustele võlaõigusseaduse (edaspidi VÕS) § 208 lg 4 tähenduses ning kuna leping sõlmiti sidevahendi abil, vastab see ka VÕS §-s 52 kirjeldatud sidevahendi abil sõlmitud lepingule.

Komisjon juhindub tarbijakaitseaduse § 48 lõikest 6, mille kohaselt, kui kaupleja ei esita arvamust menetluses määratud tähtaja jooksul, võetakse vaidluse lahendamisel aluseks tarbija avaldus ja olemasolev teave.

VÕS § 209 lg 1 kohaselt peab müüja andma asja ostjale üle ning tegema võimalikuks omandi ülemineku. VÕS § 217 lg 1 kohaselt peab tarbijalemüügi korral asi vastama lepingutingimustele, sealhulgas olema tarbijale üle antud kokkulepitud ajal või mõistliku aja jooksul pärast lepingu sõlmimist.

VÕS § 100 lg 1 kohaselt on tegemist kohustuse rikkumisega muu hulgas siis, kui kohustus jäetakse täitmata. Asjaoludest nähtub, et kaupleja ei ole tarbijale ostetud kaupa üle andnud ega ole ka pärast tarbija korduvaid pöördumisi esitanud põhjendusi kohustuse täitmata jätmise kohta.

VÕS § 116 lg 1 ja lg 2 p 2 kohaselt võib lepingust taganeda juhul, kui kohustuse rikkumine on oluline, sealhulgas siis, kui lepingujärgset kohustust ei ole täidetud täiendava mõistliku tähtaja jooksul, mille teine pool on andnud. Käesoleval juhul andis tarbija kauplejale täiendava tähtaja ning teatas selgesõnaliselt soovist lepingust taganeda, kui kaupa ei tarnita.

Komisjon leiab, et kauba tarnimata jätmine ning kaupleja passiivsus tarbija pöördumistele reageerimisel kujutavad endast olulist lepingurikkumist, mis annab tarbijale õiguse müügilepingust taganeda.

VÕS § 188 lg 1 kohaselt tuleb lepingust taganemise korral pooltel tagastada teineteisele lepingu alusel saadu. Seega on kaupleja kohustatud tagastama tarbijale tasutud ostusumma.

Kokkuvõttes leiab komisjon, et tarbija lepingust taganemise avaldus on põhjendatud ning tarbija nõue ostusumma tagastamiseks tuleb rahuldada.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Maria Alajõe

/allkirjastatud digitaalselt/